На далеких дорогах
Ця птаха ширяла вогнисто
Наді мною все літо.
Чарівним світляком
Її крила мигтіли
І шиї оздобне намисто...
Птаха тінню шукала
Мою постать над кожним ярком.

Закінчилося літо:
Сиротіють і гнізда, і квіти...
В небі птахи нема.
Хоч єдине перо — та упало б до ніг!
У спокійній задумі
Батько сказав гордовито:
"І твій дід про ту птаху
До смерті забути не міг".

Перекладач: Анатолій Глущак